

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa Prezydenta Miasta T.  
przeciwko M. K. i J. O.

o rozwiązanie użytkowania wieczystego,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 26 czerwca 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 13 września 2013 r., sygn. akt V ACa (...),

**odrzuca skargę kasacyjną.**

### UZASADNIENIE

Powód w niniejszej sprawie – Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta T. wniósł o rozwiązanie łączącej go z pozwanymi umowy użytkowania wieczystego nieruchomości. Z uwagi na wartość przedmiotu sporu sprawa podlegała rozpoznaniu w pierwszej instancji przez Sąd Okręgowy. Od wyroku z 13 września 2013 r., wydanego w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny w (...), skargę kasacyjną wniósł powód - Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta T., w imieniu którego złożyło ją dwoje radców prawnych umocowanych przez Prezydenta Miasta T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z art. 4 ust. 4 pkt 1 ustawy z 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1150; dalej: „ustawa o Prokuraturii”), wynika, że do zadań Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

należy wyłączone zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem art. 8b ust. 5, który przewiduje, że w przypadku przekazania podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, jest obowiązkowe, podmiot ten wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa również przed Sądem Najwyższym.

Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną dotyczy spraw, w których Skarb Państwa jest lub powinien być stroną powodową albo pozwaną. Ma ono charakter obowiązkowy aż do zakończenia sprawy w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd okręgowy (art. 8 ust. 1 ustawy o Prokuraturii), ale zarazem w tych sprawach istnieje możliwość przekazania przez Prokuratorię Generalną zastępowania Skarbu Państwa innemu podmiotowi (art. 8b ust. 1 ustawy o Prokuraturii). W aktach sprawy brak jest jednak informacji o tym, żeby wykonywanie w niej zastępstwa procesowego Skarbu Państwa zostało przekazane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa Prezydentowi Miasta T.

Jak wskazał Sąd Najwyższy między innymi w postanowieniach z 30 sierpnia 2006 r., I CSK 192/06 (niepubl.), z 31 sierpnia 2006 r., I CZ 47/06 (OSNC 2007, nr 5, poz. 75) i z 12 grudnia 2006 r., I CSK 415/06 (niepubl.), z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii wynika także norma o charakterze procesowym przyznająca zdolność postulacyjną przez Sądem Najwyższym wyłącznie radcom Prokuraturii Generalnej i pozbawiająca jednocześnie tej zdolności adwokatów i radców prawnych. Przepis art. 87<sup>1</sup> § 3 k.p.c. należy zatem interpretować w ten sposób, że w sprawach, w których obowiązuje wyłączone zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, nie jest dopuszczalne zastępowanie go przez jakikolwiek inny podmiot. Obejmuje to także czynności związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji, takie jak wniesienie skargi kasacyjnej.

Z powyższego wynika, że do wniesienia skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie w imieniu Skarb Państwa uprawniona jest wyłącznie Prokuratoria Generalna, natomiast podmiot działający w postępowaniu przed sądami powszechnymi jako *stacio fisci* Skarbu Państwa, reprezentowany przez radcę

prawnego lub adwokata pozbawiony jest zdolności postulacyjnej (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 marca 2012 r., V CSK 244/11, OSNC- ZD 2013, Nr 3, poz. 60).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną, jako niedopuszczalną, bowiem wniesioną przez osobę nieuprawnioną.